

ЦУКРОВІ БУРЯКИ, ЛЬОН

Підсумки роботи в рілньництві за 1993 рік

З перших кроків зародження ринкових стосунків між виробником і споживачем продукції цукор став одним з найперших твердодіагностичних серед виразників вартості. Тож в сівалентному відношенні селяни за нього вимінювали і вимінюють у робітників промислових підприємств та діляків майже все необхідне, починаючи від нафтопродуктів і аж до модельних туфлів. А загалом у нашій новоутвореній Українській державі цукор нарівні з металом та вугіллям є основним багатством. Без нього не обходиться ні на внутрішньому, ні на зовнішньому ринках.

На жаль для селянина цукор не завжди солодкий. Адже доводиться важко працювати на вирощуванні та збиранні цукрової сировини з кінця квітня аж мало не до грудня. Шість-сім довгих місяців щоденних турбот, які далеко не завжди обертаються високими наслідками. І все ж таки цукрові буряки були й залишаються прибутковою сільськогосподарською культурою для КСП і фермерських господарств. Урожайність солодких коренів відчутно впливає на економіку тих, хто їх вирощує. Є цукор у коморі, буде й ділова корисна розмова з багатими партнерами.

Та чи кожне КСП тепер багате на цукор? Звичайно, ні. У виграші опинилися ті, хто всупереч труднощам з постачанням нафтопродуктів, мінеральних добрив, засобів захисту рослин від бур'янів та хвороб не зменшили посівних площ під цукрові буряки. Бо загалом 1993 рік видався набагато сприятливішим (хоча й весна була затяжною і холодною) від попередніх. А тому з меншими затратами у багатьох випадках вдалося одержати високий урожай цієї технічної культури. Добрим прикладом для наслідування у цій справі може бути праця рілньників КСП «Про-

грес», де плантація займала 530 гектарів полі. І навіть при цих гігантських розмірах площі тут одержали у середньому по 395 центнерів (у заліковій вазі) солодких коренів з кожного гектара. На славу постаралися і в «Тучинському», розширивши площу посіву цукрових буряків до 269 гектарів (попередніми роками було по 200—220), зібрали по 395 центнерів (у заліковій му з гектара у заліковій вазі).

Наслідки праці трудових колективів сільгоспідприємств у вирощуванні цукрових буряків подано у цій таблиці (одержано цит. солодких коренів у заліковій вазі з кожного га).

«Прогрес»	— 395
«Тучинське»	— 393
«Зоря»	— 329
«Рясниківське»	— 322
«Мир»	— 310
«Малинівське»	— 308
«Гощанське»	— 303
«Симонівське»	— 275
«Нива»	— 270
ім. Б. Хмельницького	— 269
«Перемога»	— 258
«Україна»	— 251
«Дружба»	— 245
«Гощанський»	— 227
Відгодівельний	— 211
«Промінь»	— 198
«Дуліби»	— 188
ім. Суворова	— 186
ім. І. Франка	— 169
ім. Мічуріна	— 160
«Полісся»	— 144
«Садівське»	— 133
ім. Шевченка	— 126
«Червоний партизан»	— 106

У таблицю не спроста введено КСП Поліської зони, ґрунти яких малопридатні до вирощування цукрових буряків та радосни «Гощанський» і відгодівельний. Останні також зайняли цією сільгоспкультурою лише через те, що вона економічно виправдана на сучасному етапі ділових стосунків з постачальниками різних товарів і матеріалів. Цукор таки дійсно став стратегічним продуктом, за допомогою якого відкриваються двері торгових баз і фірм. Отже, в се-

редньому з кожного гектара у минулому році одержано по 262 цнт. коренів у заліковій вазі.

Радує те, що спільний наслідок дещо вищій порівняно до 1992 року. Заодно і засмучує строкатість показників між колективними підприємствами. Бо, скажімо, хіба можна вважати за нормальне явище, коли дев'ять КСП одержали в середньому менше 200 центнерів врожаю з гектара? То й виходить — рік пропрацювали в полі, але не у всіх сповна буде з чим їхати «вибивати» паливе, добриво, запасні деталі до сільськогосподарської техніки та багато іншого для подальшого життя КСП.

Не досягли бажаних наслідків і льонари. Як відомо, на вирощуванні цієї технічної культури спеціалізується три господарства Поліської зони. Засівали разом льоном 217 га. Одержали в середньому насіння по 3,1 цнт., волокна — 2,7 цнт. з гектара. Конкретно в розрізі КСП це виглядає так (перша графа — насіння, друга — волокно).

«Червоний партизан»	3,9	3,3
«Садівське»	3,1	3,3
«Полісся»	1,8	0,5

Марія АНТОНЮК,

в. о. начальника райвідділу статистики.

Забезпечити молочні ферми доїльним та холодительним устаткуванням, яке за своєю якістю відповідало б кращим світовим зразкам, — таке завдання поставив перед собою колектив Брацлавського дослідного спеціалізованого заводу, що на Вінниччині. Перші доїльні комплекси «Брацлавчанка», освоєні тут, а також установки для індивідуального доїння, розраховані на фермерські та приса-